

Strasbourg, den 12.12.2012
COM(2012) 742 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET
OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

En ny europæisk tilgang til konkurs og insolvens

DA

DA

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

En ny europæisk tilgang til konkurs og insolvens

1. INDLEDNING: RETFÆRDIGHED FOR VÆKST

Europa står over for en alvorlig økonomisk og social krise, og EU tager initiativer for at fremme økonomisk genopretning, sætte skub i investeringerne og sikre beskæftigelsen. På politisk plan prioriteres det højt at træffe foranstaltninger for at skabe bæredygtig vækst og velfærd¹.

Gældskrisen har direkte konsekvenser for borgere, beskæftigelse og virksomheder. Den økonomiske krise har ført til en stigning i antallet af kriseramte virksomheder. Fra 2009-2011 gik gennemsnitligt 200 000 virksomheder konkurs i EU om året. Omkring en fjerdedel af disse konkurer havde et grænseoverskridende element. Ca. 50 % af alle nye virksomheder overlever ikke de første fem år. 1,7 mio. job skønnes at gå tabt årligt som følge af konkurer.

Vækst er sat i centrum på Kommissionens dagsorden for retfærdighed ("retfærdighed for vækst") i tråd med vækststrategien Europa 2020, den årlige vækstundersøgelse og akten for det indre marked II², der blev vedtaget for nylig. Modernisering af EU's konkurslovgivning for at lette virksomheders overlevelsesmuligheder og give iværksættere en ny chance er blevet identificeret som en nøgleaktion for at sikre et velfungerende indre marked. Stockholmprogrammet fra 2009 for det europæiske område med retfærdighed³ fremhævede betydningen af konkurslovgivning for at understøtte økonomisk aktivitet.

Den europæiske reaktion bør være at skabe et effektivt system til genopretning og omstrukturering af virksomheder, således at de kan overleve den finansielle krise, fungere mere effektivt og om nødvendigt starte på en frisk. Det gælder ikke blot store multinationale selskaber, men også de 20 mio. små virksomheder, der udgør ryggraden i den europæiske økonomi. Effektiv konkursbehandling er et vigtigt anliggende for den europæiske økonomi og for bæredygtig vækst.

EU-forordningen om konkurs⁴ blev vedtaget for at behandle spørgsmål i forbindelse med grænseoverskridende insolvens gennem korrekt anerkendelse og samordning af nationale konkursprocedurer og for at undgå, at parterne tilskyndes til at overføre aktiver eller tvister fra én medlemsstat til en anden for at forbedre deres retsstilling ("forum shopping"). Forordningens anvendelsesområde er grænseoverskridende, men den harmoniserede ikke den konkurslovgivning, der gælder for nationale konkurer. Der er således stadig forskelle mellem de nationale lovgivninger, og dermed er der en risiko for, at økonomiske aktiviteter går tabt, at kreditorer kan inddrive mindre gæld, end de ellers ville kunne, og at kreditorer fra forskellige medlemsstater ikke behandles på lige fod. Kommissionen arbejder på nuværende tidspunkt på et forslag om modernisering af forordningen om konkurs, men de foreslåede ændringer vedrører udelukkende grænseoverskridende sager.

Moderne konkurslovgivning i medlemsstaterne bør hjælpe sunde virksomheder med at overleve og give iværksættere en ny chance. Den bør sikre hurtige og effektive procedurer i

¹ Se kommissionsformand Barrosos skrivelse til Parlamentets formand i forbindelse med Barrosos tale om Unionens tilstand den 12.9.2012.

² COM(2012)573.

³ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs, EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1.

både debitorers og kreditorers interesse og bidrage til at beskytte job, hjælpe leverandører med at holde på deres kunder og hjælpe ejere med at bevare værdier i levedygtige virksomheder.

For at nå målene for Europa 2020-strategien skal fokus ligge på den generelle målsætning at forbedre effektiviteten i retsvæsenet i EU. Effektive retsvæsenere kan i høj grad bidrage til at mindske risici og retlige usikkerhedsmomenter og tilskynde til grænseoverskridende iværksætteri, handel og investering. På grundlag af sine erfaringer med medlemsstater i et program for økonomisk genopretning har Kommissionen slået fast, at reformer inden for retsvæsenet spiller en afgørende rolle. Reformen af nationale konkurslovgivninger er et vigtigt redskab til at fremme økonomisk genopretning. Det europæiske semester i 2012 afspejlede retsvæsenernes indvirkning på økonomien i kraft af henstillinger til visse medlemsstater om effektive konkursprocedurer. Udfordringen er at behandle debitors finansielle vanskeligheder hurtigt og hensigtsmæssigt og samtidig beskytte kreditors legitime interesser og sikre alle parter adgang til domstolsprøvelse.

I løbet af de seneste 20 år har det indre marked udviklet sig til et område uden grænser. Hvis en virksomhed er i økonomiske vanskeligheder, bør det være lige så let at få hjælp i udlandet som i hjemlandet. Ensartede spilleregler i de nationale konkurslovgivninger bør øge tilliden til systemerne i andre medlemsstater hos virksomheder, iværksættere og privatpersoner, som ønsker at agere i det indre marked. Effektiv konkurslovgivning forbedrer også adgangen til kredit, hvilket fremmer investeringer. Kreditorer har i højere grad tendens til at udlåne, når de har tillid til, at de vil kunne inddrive deres gæld. Større kompatibilitet mellem bestemmelserne om konkursprocedurer kan derfor sikre et mere velfungerende indre marked. Om end mangfoldighed er en del af den legitime reguleringsmæssige konkurrence, der finder sted på grundlag af nationale politiske valg, skaber den generelt problemer med "forum shopping"⁵.

At give iværksættere en ny chance for at genstarte levedygtige virksomheder og skabe beskæftigelse er afgørende elementer i en ny europæisk tilgang til konkurs og insolvens. Formålet med denne tilgang er at give et kraftigt skub til europæiske virksomheder i det indre marked. Forslaget om at modernisere forordningen om konkurs i en grænseoverskridende sammenhæng, som blev vedtaget parallelt med denne meddelelse, er allerede baseret på den nye tilgang, som også vil blive støttet i den kommende europæiske handlingsplan om iværksætterkultur.

Meddelelsen fremhæver de områder, hvor forskelle mellem de nationale konkurslovgivninger risikerer at begrænse indførelsen af effektive lovgivningsmæssige rammer for konkursprocedurer i det indre marked mest. Meddelelsen søger at identificere de spørgsmål, som den nye europæiske tilgang til konkurs og insolvens bør fokusere på med henblik på at udvikle rednings- og genopretningskulturen i alle medlemsstaterne.

2. UDFORMNINGEN AF DEN NYE TILGANG TIL INSOLVENS: VIGTIGT AT SKABE ET MERE ERHVERVSVENLIGT KLIMA

Både Parlamentet og Kommissionen har allerede gennemført omfattende undersøgelser og analyser af national konkurslovgivning.

⁵ Denne problematik er nærmere beskrevet i den konsekvensanalyse, der ledsager revisionen af forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs, COM(2012)744.

I november 2011 vedtog **Parlamentet** en beslutning om insolvensbehandling⁶. Parlamentet opfordrede for det første til en revision af konkursforordningen, og den foreslåede revision er et svar på denne opfordring. Det henstillede også til en harmonisering af særlige aspekter ved national insolvens- og selskabslovgivning. En undersøgelse⁷ bestilt af Parlamentet viste, at forskelle mellem nationale konkurslovgivninger kan skabe hindringer, konkurrencemæssige fordele og/eller ulemper for virksomheder med grænseoverskridende aktiviteter eller ejerskab i EU. Ifølge undersøgelsen ville en harmonisering af konkursbehandling i EU-medlemsstaterne øge effektiviteten i virksomhedernes insolvens- og omstrukturingsproces, hvilket ville øge udbyttet for kreditorerne, hvis der træffes afgørelse om at afvikle aktiverne, eller forbedre udsigterne til omstrukturering ved at tilskynde flere kreditorer til at støtte planer om omstrukturering. Tilsammen ville det øge de kommercielle og finansielle sektors tillid til effektiviteten i EU's finansielle infrastruktur.

På grundlag af undersøgelsen konkluderede Parlamentet, at der er "visse områder af insolvenslovgivningen, hvor harmonisering er umagen værd og opnåelig". Eventuelle yderligere overvejelser om en reform af konkurslovgivningen vil imidlertid skulle tage hensyn til virkningen på andre vigtige lovgivningsområder.

Kommissionen har for nylig lavet en undersøgelse af erhvervsdynamikken⁸. Ifølge undersøgelsen var der ingen dokumentation for, at den valgte type retssystem (almen ret/civilret) havde indflydelse på iværksættelniveauet (antal virksomhedsopstarter, samlet iværksætteraktivitet og antal overlevende virksomheder). Det betyder, at effektive konkursprocedurer ikke afhænger af retssystemets type eller fokus, men af specifikke bestemmelser som f.eks. bestemmelser om udenretslig afvikling, hurtige procedurer for små og mellemstore virksomheder, et varslingsystem og andre bestemmelser, der har stor indflydelse på systemets effektivitet. De lande, der har de bedste resultater, har effektive lovgivningsmæssige rammer for konkurs og varslingsystemer. Undersøgelsen viser, at næsten alle de lande, der vurderes at have et meget effektivt retssystem for konkurs, også vurderes at have meget effektive varslingsystemer.

Et vigtigt spørgsmål, når det gælder reel støtte til en ny chance⁹, er "afviklingstiden", som er det tidsrum, der går mellem det tidspunkt, hvor en virksomhed er erklæret konkurs (under afvikling), og det tidspunkt, hvor virksomheden kan opstartes på ny. En gældsafvikling vurderes ofte som afgørende for muligheden for en ny opstart. På nuværende tidspunkt varierer afviklingstiden i høj grad mellem de enkelte lande. I visse lande betragtes ærlige virksomhedskonkurser automatisk som afviklede, umiddelbart efter at afviklingen er afsluttet. I nogle lande skal konkursramte virksomheder ansøge om gældsafvikling, og i andre kan konkursramte virksomheder ikke opnå gældsafvikling.

En yderligere overvejelse, når det gælder spørgsmålet om "en ny chance", vedrører tidligere konkursramte iværksætters opstart af en ny virksomhed. I mange europæiske lande er der

⁶ Europa-Parlamentets beslutning af 15.11.2011 med henstillinger til Kommissionen om insolvensbehandling i forbindelse med EU's selskabsret.

⁷ "Harmonisation of insolvency law at EU level", Europa-Parlamentet, 2010, PE 419.633. Den blev fulgt af undersøgelsen "Harmonisation of insolvency law at EU level with respect to opening of proceedings, claims filing and verification and reorganisation plans", Europa-Parlamentet, 2011, PE 432.766.

⁸ "Business dynamics: start-ups, business transfers and bankruptcy", Europa-Kommissionen, GD for Erhvervs politik, januar 2011. Denne rapport indeholder en undersøgelse af de økonomiske konsekvenser af lovgivningsmæssige og administrative procedurer for konkurs og muligheder for en ny chance efter konkurs i 33 europæiske lande (27 EU-medlemsstater og Island, Norge, Kroatien, Tyrkiet, Serbien og Montenegro).

⁹ Se "A second chance for entrepreneurs: prevention of bankruptcy, simplification of bankruptcy procedures and support for a fresh start", rapport fra ekspertgruppen, Europa-Kommissionen, GD for Erhvervs politik, januar 2011.

givet politisk tilsagn til at drøfte spørgsmålet om virksomhedsfiasko og give mulighed for en ny chance. Medlemsstater har forelagt planer om at reformere deres nationale konkurslovgivning for at støtte iværksættere, der ønsker en ny chance. De fleste nationale lovgivninger gør det øjensynlig ikke nemt for genstartere. Det fører til færre nye opstarter til trods for, at konkursramte iværksættere i høj grad har tendens til at ønske at drive virksomhed.

I forbindelse med sit møde i maj 2011 opfordrede Rådet (konkurrenceevne) til specifikke foranstaltninger. Rådet opfordrer medlemsstaterne til at fremme iværksætteres mulighed for en chance til ved at begrænse afviklingstiden og gældssaneringen for ærlige iværksættere efter konkurs til højst tre år inden 2013¹⁰.

3. OMRÅDER INDEN FOR NATIONAL KONKURSLOVGIVNING, HVOR HARMONISERING KUNNE VÆRE EN FORDEL

På grundlag af en analyse af ovenstående resultater har Kommissionen identificeret en række områder, hvor forskelle i nationale konkurslovgivninger kan skabe retlig usikkerhed og et "uvenligt" erhvervs klima. Det skaber et mindre gunstigt klima for grænseoverskridende investeringer.

3.1. En ny chance for iværksættere i ærlige konkurrencer¹¹

Princip II i Kommissionens meddelelse En "Small Business Act" for Europa¹² sigter mod at fremme muligheden for en ny chance for ærlige iværksættere¹³. Den "ærlige" konkurs er tilfælde, hvor konkursen ikke åbenlyst er ejerens eller lederens fejl, dvs. ærlig og uanfægtelig, i modsætning til tilfælde, hvor konkursen var svigagtig eller skyldtes uansvarlighed. I meddelelsen opfordres til udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne.

Langvarige og dyre konkursprocedurer er en væsentlig begrænsning for en reel ny chance. Derudover er ærlige konkursramte iværksættere sædvanligvis underkastet samme begrænsninger som svigagtige iværksættere. Det indebærer en risiko for, at ærlige konkursramte iværksættere ikke blot står over for den sociale stigmatisering, der er forbundet med konkurs, men også retlige og administrative hindringer for på ny at starte en virksomhed. Vanskeligheder med at finde finansiering til et nyt foretagende opfattes som det største problem for genstartere. Det skal imidlertid bemærkes, at de, der kaster sig ud i en ny opstart, har lært af deres fejl og sædvanligvis oplever hurtigere vækst end nystartede virksomheder.

Der bør indføres tiltag for i højere grad at skelne mellem ærlige og uærlige konkurrencer. Insolvensordninger kunne sondre mellem debitorer, der har ageret ærligt i forbindelse med den adfærd eller virksomhed, der gav anledning til gælden, og dem, der har ageret uærligt, og kan f.eks. indeholde en bestemmelse om, at bevidst eller uansvarlig tilsidesættelse af lovgivningskrav fra en debtors side giver anledning til civile sanktioner og, når det er hensigtsmæssigt, strafferetligt ansvar. Eventuelle støtteprogrammer for opstart af nye virksomheder bør kun være tilgængelige for ærlige konkursramte virksomheder og bør ikke behandle disse virksomheder anderledes end ikkekonkursramte virksomheder.

For at fremme muligheden for en ny chance bør følgende foranstaltninger prioriteres:

1. indføre særskilte afviklingsprocedurer for henholdsvis ærlige og uærlige iværksættere

¹⁰ Dokument fra Rådet for Den Europæiske Union, nr. 10975/11.

¹¹ Der er et klart behov for at sondre mellem "ærlige" fiaskoer og svigagtige fiaskoer og klart undgå at give incitament til sidstnævnte.

¹² KOM(2008)394. Forud for denne gik meddelelsen "Afhjælpning af stigmatisering i forbindelse med virksomhedsfiasko – for en politik, der fremmer en ny chance", KOM(2007)584.

¹³ Princip II: Medlemsstaterne bør "sikre, at en ærlig iværksætter, der har været gennem en konkurs, hurtigt får en ny chance".

2. fastlægge rammer for og anvende hurtige afviklingsprocedurer i forbindelse med ærlige konkurrencer.

3.2. Afviklingsperioder, der ikke fremmer en ny chance

Gældsafvikling er også afgørende for en ny chance. En periode på tre år for afvikling og gældssanering vil således være en fornuftig øvre grænse for ærlige iværksættere og bør fungere så automatisk som muligt. Det er afgørende, at iværksættere ikke ender med at få en "livstidsdom", hvis tingene går galt¹⁴.

Medlemsstaterne enedes om at harmonisere afviklingstiden til under tre år på mødet i Rådet (konkurrenceevne) i maj 2011 efter iværksættelsen af revisionen af en "Small Business Act" for Europa¹⁵.

En afkortning og harmonisering af afviklingstiden ville være et vigtigt skridt hen imod et mere gunstigt og innovativt erhvervs klima, som gør det muligt for europæiske virksomheder at operere på lige fod. Det kan være et første skridt på vejen imod øget harmonisering af nationale konkurslovgivninger.

3.3. Forskellige muligheder for omstrukturering som følge af forskellige regler for indledning af procedurer

Der er store forskelle mellem kriterierne for indledning af konkursprocedurer. I nogle medlemsstater kan der kun indledes konkursprocedurer for debitorer, der allerede er ramt af finansielle vanskeligheder og er insolvente. I andre kan der indledes procedurer over for solvente virksomheder, der forventer at blive insolvente i den nære fremtid. Andre forskelle kan findes i de insolvenstest (f.eks. likviditetstesten), der er vedtaget i medlemsstaternes lovgivning. Forskellene mellem insolvenstestene betyder naturligvis, at virksomheder med tilsvarende finansielle vilkår kan opfylde kriterierne i en insolvenstest i én medlemsstat, men ikke i en anden. Dermed har virksomhederne måske ikke samme muligheder for at anvende uformel udenretslig omstrukturering for at løse finansielle vanskeligheder og undgå konkursprocedurer, der medfører, at debitoren helt eller delvist mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator.

Et andet problem vedrører reglerne om obligatorisk indgivelse af konkursbegæring. Der er store forskelle mellem medlemsstaterne, når det gælder de frister, som en debitor skal overholde, når det er obligatorisk at indlede en konkursprocedure. I nogle medlemsstater har debitor to uger efter at være blevet insolvent til at indgive konkursbegæring, og i nogle medlemsstater skal debitor indgive konkursbegæring senest to måneder efter at have fået kendskab til insolvensen. I andre medlemsstater skal debitor indgive konkursbegæring senest 45 dage efter betalingsstandsningen.

Fristen kan have indflydelse på debtors evne til at løse finansielle vanskeligheder. Uforholdsmæssigt stramme frister kan have negative konsekvenser for denne evne, mens lange frister kan forsinke en løsning og underminere ordningernes effektivitet for alle kreditorer.

3.4. Kreditorers uindfrie forventninger i forbindelse med forskellige kategorier af debitorer

Medlemsstaternes lovgivning varierer, for så vidt angår kreditorers muligheder for at indlede konkursprocedurer over for debitorer og i forhold til de forskellige kategorier af debitorer. Disse forskelle kan være vanskelige at forene med kreditorernes legitime forventninger.

¹⁴ Det var også en anbefaling i førnævnte rapport fra ekspertgruppen om en ny chance.

¹⁵ COM(2011)78.

Kreditorer forventer at kunne pålægge deres debitorer konkursprocedurer og kan, frem for at anvende individuelle foranstaltninger, indlede kollektive konkursprocedurer.

Det kan endvidere være nødvendigt at harmonisere mulighederne for at indlede procedurer over for en debitor. Alle medlemsstater har systemer, der gør det muligt for en debitor (en fysisk person eller en offentlig eller privat juridisk enhed), der viderefører sin erhvervsaktivitet, en kreditor eller staten at anmode domstolene om at indlede konkursbehandling mod en debitor. Nogle jurisdiktioner begrænser imidlertid en kreditors mulighed for at indlede konkursprocedurer ved at tilføje særlige betingelser. Eventuelle begrænsninger af kreditors mulighed for at indlede konkursprocedurer kan føre til situationer, hvor en kreditor behandles forskelligt, når det gælder indledning af primære og sekundære procedurer mod samme debitor.

3.5. Usikkerhed for kreditorer vedrørende procedurer for anmeldelse og prøvelse af fordringer

Med henblik på at reducere usikkerheden og skabe lige vilkår for kreditorer i medlemsstaterne bør det overvejes at harmonisere bestemmelserne om anmeldelse og prøvelse af fordringer yderligere, herunder procedurer, frister, sanktioner og konsekvenser af manglende overholdelse og de oplysninger, som kreditorer skal have.

Gennemsigtigheden og effektiviteten i processen for anmeldelse og prøvelse af fordringer har betydelige konsekvenser for kreditorernes mulighed for at opnå et tilfredsstillende resultat af konkursprocedurer. Medlemsstaternes lovgivninger regulerer området forskelligt. De forskelle, der er fundet, omfatter frister for anmeldelse af fordringer og udøvelse af rettigheder, adgang til oplysninger om processen og konsekvenser af forsinket anmeldelse af fordringer. Ofte fastlægges fristen for anmeldelse af fordringer i konkursdekretet. Manglende overholdelse af fristen kan også have forskellige konsekvenser i forskellige medlemsstater. I nogle medlemsstater kan en kreditor, som ikke har overholdt fristen, miste retten til at anmelde sine fordringer og opnå et tilfredsstillende resultat af konkursproceduren, mens det ikke er tilfældet i andre medlemsstater.

Udenlandske kreditorer rammes i højere grad end indenlandske kreditorer af de store forskelle mellem medlemsstaternes lovgivning i betragtning af de potentielt alvorlige konsekvenser af manglende overholdelse af reglerne i proceduren. Konsekvenserne omfatter tab af ret til at deltage i udlodninger.

3.6. Fremme af omstruktureringsplaner

Bestemmelserne om omstruktureringsplaner (herunder indhold og relaterede proceduremæssige spørgsmål) spiller en afgørende rolle i at skabe vilkår for vellykket omstrukturering som led i konkursprocedurer. Ufleksible og uanvendelige regler kan begrænse mulighederne for at indføre en omstruktureringsplan og dermed føre til, at det eneste alternativ er at afvikle virksomheden. De lovgivningsmæssige rammer for omstruktureringsplaner i medlemsstaterne er meget forskellige. De største forskelle vedrører identifikation af, hvem der kan fungere som initiativtagere til planen og endvidere til vedtagelse, ændring og verificering af planer.

I medlemsstaternes lovgivninger er det generelt accepteret, at det er debtors ansvar at stille forslag om en omstruktureringsplan, men reglerne om, hvorvidt kreditorer kan foreslå planen eller øve indflydelse på udarbejdelsen heraf, varierer. Der er også store forskelle i bestemmelserne om proceduren for vedtagelse af planen, bl.a. hvorvidt kreditorer er inddelt i kategorier og krævede flertal. I nogle medlemsstater er de ikke inddelt i kategorier. Medlemsstaternes lovgivninger indeholder forskellige regler for det krævede flertal til vedtagelse af en plan. Der er også forskelle med hensyn til de standarder, domstolene

anvender i forbindelse med revisionen af planen. I henhold til nogle medlemsstaters lovgivning har domstolene vide skønsbeføjelser, mens disse er mere begrænsede i henhold til andres.

4. SMÅ OG MELLESTORE VIRKSOMHEDERS SÆRLIGE BEHOV, NÅR DET GÆLDER MULIGHEDEN FOR EN NY CHANCE

EU har særlig opmærksomhed rettet mod de små og mellemstore virksomheders situation og mod at give dem en ny chance. Kommissionen mener, at man bør hjælpe SMV med at overvinde økonomiske vanskeligheder, bl.a. gennem¹⁶:

- forebyggelse
- tiltag efter konkurs og fremme af en ny chance
- udenretslige afviklinger
- retslige procedurer.

En omstrukturering kan være overordentlig dyr for små og mellemstore virksomheder, hvilket betyder, at konkurs ofte er den eneste realistiske løsning. Der bør findes løsninger, som sænker omstrukturingsudgifterne for små og mellemstore virksomheder. Løfter over gebyrer kan være en løsning. Der bør indføres alternative procedurer for at stille hensigtsmæssige løsninger til rådighed for alle typer små og mellemstore virksomheder. Procedurerne bør stå i rimeligt forhold til virksomhedens størrelse. Udenretslige procedurer bør være en mulighed for alle typer debitorer, uanset de tilgængelige midler. Udenretslige afviklinger tager gennemsnitligt relativt kort tid, og succesraten ligger på over 50 % i de fleste EU-medlemsstater. Selv om udenretslige afviklinger og procedurer forud for konkurs er mekanismer, der først er indført for nylig, anvendes de i stigende grad af små og mellemstore virksomheder i EU.

Små og mellemstore virksomheder kan også rammes af økonomiske vanskeligheder som kreditorer. Visse repræsentanter for små og mellemstore virksomheder mener, at mikrovirksomheder som kreditorer mister en urimelig andel af deres udestående fordringer i konkursprocedurer som følge af langvarige procedurer og bestemmelser om national prioritet. Det er værd at undersøge, hvad der kan gøres for at forbedre små og mellemstore virksomheders status som kreditorer.

5. FORANSTALTNINGER, DER SKAL TRÆFFES

Kommissionen foreslår som et første skridt en modernisering af forordningen om konkurs. Derudover vil den vedtage en europæisk handlingsplan om iværksætterkultur, som skal indeholde foranstaltninger til fremme af effektive konkursprocedurer og muligheder for en ny chance.

Som et yderligere skridt overvejer Kommissionen mulighederne for fremadrettet at løse de problemer, der skyldes forskelle mellem nationale konkurslovgivninger. Individuelle foranstaltninger på nationalt niveau kan ikke på en hensigtsmæssig måde løfte de udfordringer, der er forbundet med de tværnationale aspekter af det indre marked. Der kan med fordel træffes foranstaltninger for at mindske usikkerheden og skabe et mere erhvervsvenligt klima. Udfordringen er at løse debitorens finansielle vanskeligheder hurtigt og hensigtsmæssigt og

¹⁶ "A second chance for entrepreneurs: prevention of bankruptcy, simplification of bankruptcy procedures and support for a fresh start" (en ny chance for iværksættere: forebyggelse af konkurs, forenkling af konkursprocedurer og støtte til en ny start), se fodnote 9.

samtidig varetage kreditors interesser samt fremme redning og omstrukturering af virksomheder.

Kommissionen vil videreføre den tilgang, der blev indført som led i det foregående europæiske semester, og som nogle medlemsstater allerede har anvendt til at reformere deres nationale konkurslovgivninger. Der kan derfor om nødvendigt rettes landespecifikke henstillinger til medlemsstaterne om at opdatere deres konkurslovgivninger.

Kommissionen agter desuden at foretage mere indgående analyser af følgerne af forskellene mellem de nationale konkurslovgivninger for det indre markeds funktion. Til dette formål vil den indlede en dialog med Parlamentet og Rådet på grundlag af denne meddelelse. Endvidere vil Kommissionen indlede en offentlig høring for at indhente interesserede parter holdning til de spørgsmål, der identificeres i denne meddelelse, og andre overvejelser samt mulige løsninger og politiske muligheder.